

skabet til skriftligt at besvære sig over den Urét, de maatte lide i paakommende Tilfælde, gennem en Journal, som staaar til Mandskabets Raadighed.

Man har heller ikke i Loven nogen fast Bestemmelse om, hvorledes Kostforholdet om Bord skal være. Det nævnes i Lovforslaget, at Kongen skal udarbejde et Kostreglement, som man skal rette sig efter. Det kunde være ønskeligt, om vi kunde faa det Reglement at se her i Tinget, thi efter den Maade, hvorpaa der hidtil er ydet Kost om Bord i Skibe, kunde der være god Anledning til at gaa et saadant Reglement efter i Sømmene. Fordærvet Mad er en ganske dagligdags Ting om Bord; det er noget, som enhver Sømand har været ude for, noget, han til enhver Tid kan risikere at komme ud for. Ganske vist kan Mandskabet henvende sig til Skipperen og klage til ham over Maden. Skipperen er pligtig at smage paa Maden, hvis han har Tid, men som oftest har han ikke Tid dertil i det Øjeblik, den bliver præsenteret for ham, og i Regelen har Skipperen saadanne Interesser og saadanne Hensyn at tage til anden Side, overfor Rederne, som han gerne skal staa sig godt med, og overfor Hovmesteren, som skal gøre ham adskillige Smaatjenester, at han som oftest vil erklære, at Kosten er god. Og med Hensyn til fordærvet Kød eller muggent Brød eller lignende daarlige Spisevarer er Forholdet jo det, at de ikke saa godt kan opbevares, indtil man kommer til Land, hvor de kan blive underkastet en nærmere Prøvelse ved Domstolene. Det lader sig simpelt hen ikke gøre. Ingen kan naturligvis sige, hvornaar saadan et Stykke Kød er begyndt at gaa i Forraadelse, og i Regelen vil Oplosningsprocessen være saa langt fremskreden, at det slet ikke er til at have om Bord. Derfor kan det ikke nytte at føre Klage over daarlig Kost, og derfor er det nødvendigt, at der kommer ganske bestemte Regler for, hvorledes Kostforholdet om Bord skal være. De Mennesker, der er ude paa lange Rejser, tidt under farefulde Omstændigheder, bør dog, saa længe de opholder sig i det lille Samfund, som Skibsbesætningen udgør fra Kaptajnen til den yngste Dreng, kunne være sikre paa at faa spiselig Mad. Ret ofte er Kød

fordærvet allerede ved Skibets Afgang fra Kajen, det er Mandskabet fortroligt med. Naar der temmelig ofte opvartes med en Ret, som hedder Karrysuppe, hvor man ved Hjælp af stærke Krydderier fuldstændig borttager den fordærvede Smag af det Kød, som Suppen er kogt paa, ved Mandskabet, at Kødets er raadent.

Heller ikke med Hensyn til Opholdsrummene er der givet Regler i det foreliggende Lovforslag. De Opholdsrum, som findes i mange af de gamle Skibe, er ofte skumle, mørke og slet ventilerede, de er tidt ret daarligt rengjort, thi der spares meget paa Sæbe og Soda om Bord, og det er ikke sjældent, at Mandskabet selv maa anskaffe Sæbe og Soda for at have det nogenlunde rent i deres Lukafer. Væggestøj hører ikke til Sjældenhederne i de gamle Skibe; at Køjerne er fugtige, fordi Skibet lækker paa det ene eller det andet Sted og Sømændene saaledes kan risikere at faa en Dravt over sig, hører heller ikke til de store Sjældenheder. Med Hensyn til saadanne Forhold burde der foreskrives ganske nøjagtige Regler.

Den nugældende Søløv, som er saa daarlig, som en Lov for arbejdende Mennesker i det hele taget kan være, omgaas ikke desto mindre ret ofte af Rederne og Førerne. Det har man mange Eksempler paa gennem Oplysninger, som kommer frem. Jeg skal ikke gaa tilbage i Tiden for at finde særlig grelle Forhold, men jeg skal tillade mig at nævne et Par Eksempler fra de allersidste Dage, som er taget ud af den store Almindelighed, og netop dette, at jeg kan tage dem fra de sidste Dage, viser, at det, som sker, ikke er ganske sjældent eller særegent. I den By, hvor jeg bor, er et lille Dampskib hjemmehørende, det er et af den Slags, som gaar under Navnet Blikdaaser eller Sardinæsker. Det er nylig kommet tilbage fra en Rejse til England, og efter Hjemkomsten har en Matros fra dette Skib skrevet en Artikel i det Blad, jeg redigerer, i hvilken Artikel han meget alvorligt klager over den daarlige Tilstand, hvori Skibet befandt sig. Han meddeler saaledes, at Skibets Ror ikke kunde arbejde korrekt, at der var flere Jerndøre forude, som ikke kunde lukkes, at i Matrosernes Lukafer var Kakkelloven revnet midt igennem, saa at der